

KATOLIŠKI GLAS

TAXE PERÇUE	GORIZIA	SETTIMANALE - REDAZIONE E AMMINISTRAZIONE: RIVA PIAZZUTTA, 18 34170 GORIZIA - TELEFONO 0481 - 533177 - DIRETTORE RESPONSABILE: MONS. MOČNIK FRANCESCO - REGISTR. TRIBUNALE DI GORIZIA N. 5 DEL 28 - 01 - 1949 - SPEDIZIONE IN ABBONAMENTO POSTALE - GRUPPO 11/70% AUTORIZZAZIONE DIREZIONE PROVINCIALE P. T. DI GORIZIA	UREDNIŠTVO IN UPRAVA:	Riva Piazzutta, 18 - 34170 GORIZIA - GORICA Tel. 0481 - 533177 - Telefax 533177 Poštni t/rn 11234499
TASSA RISCOSSA	ITALY		Poduredništvo: Vicolo delle Rose, 7 - 34135 Trieste - Trst - Tel. 040 - 414646	

Pust - post

Pust je veselje tudi otrok v Nabrežini

Dolg je bil ta mesec februar — kljub samo 28 dnevom. Javni smo že, da pride pustni terek v prvi polovici in otroci sprašujejo dneve poprej, kdaj bo tako daleč. In morda bi se celo kdo izmed nas že rad »spremenil« — pa čeprav samo za en kratek dan.

Kakšno masko si bomo nadeli tokrat? Kaj bi bili najraje, pa nismo? Nam je izložba že dala idejo ali pa imamo celo doma, na podstrešju, kaj primernege? Ali pa nosimo masko pravzaprav vsak dan in bi bilo najbolj prav, da jo za ta dan odložimo? Saj včasih sami sebe ne spoznamo, čeprav se nešteto pogledamo v ogledalo. SMO SI MASKO IZBRALI SAMI ALI PA SO NAM JO NADELI DRUGI? SMO Z NJO ZADOVOLJNI ALI PA BI SE JE RADIL ČIMPREJ REŠILI, Z NJO PA TUDI VSEH TEGOB, KI NAM JIH PRINAŠA? NAS NAŠI DRAGI POZNAJO S TO MASKO ALI PA SE JIM ZDIMO NEPRISTNI, SKRIVNOSTNI, LAŽNI?

Nekje sem prebrala tole misel: Biti kristjan, pomeni, ne se kazati drugačnega kakor si... Kaj, ko bi z odložitvijo pustne maske odložili tudi tisto vsakdanjo, ki nam nič ne pristoja?

En dan bomo imeli pravico, da »skočimo« iz svoje kože, da si privoščimo nemnosti in pozabimo na resnost oz. odgovornost. Lahko bomo razveselili in spravili v smeh ali ugibanje sosed, lahko pa tudi zastrašili otroke. Vse bo dovoljeno — toda samo na pustni terek... Ze naslednji

Simpozij Krščanske demokracije v Padovi

»Za koga piha veter z vzhoda vemo, radi bi pa tudi vedeli, kakšen veter piha z zahoda.« se je vprašal v svojem odmevnem nastopu predsednik Slovenske krščanske demokracije Lojze Peterle na posvetu italijanske večinske stranke, ki je bil v soboto in nedeljo v hotelu Scheraton v Padovi.

Odgovornost mu je vsedrjavni tajnik KD Arnaldo Forlani, ki je zatrdil, da bo italijanska KD, kakor ostale evropske ljudske stranke, konkretno podprla tiste države in zlasti tista gibanja v Vzhodni Evropi, ki se zavzemajo za resnično demokracijo, zlasti na krščanski podlagi.

Tako stopa z demokratizacijo Slovenija v širši evropski svet, saj je bil posvet izrednega pomena v vsedrjavnem italijanskem merilu. To potrjuje tudi množična prisotnost vidnih vsedrjavnih političnih eksponentov. Bili so prisotni notranji minister Gava, Piccoli, Colombo, Ferrari-Agradi, Bernini, Biasutti in drugi ter zastopniki drugih strank, kot liberalci Altissimo, socialdemokrat Cariglia, republikanec Visentini, komunist Pellicani in socialisti Intini.

Lojze Peterle je bil pomemben gost, saj je predstavljal res novi veter, ki piha z vzhoda in je bil deležen zato posebne pozornosti skupaj s predstavniki krščanskih političnih gibanj iz Nemčije, Češko-slovaške in Madžarske.

Sploh je seminar bil povezan s Slovenijo, saj ga je zaključil z mašo ljubljanski

dan nas bo sili k preobratu in žrtvi. In se tega ne smemo ustrašiti! Saj se bomo začeli pripravljati na največji cerkveni praznik v letu — Kristusovo vstajenje.

Tako malo kristjanov vzame pepelnico za resen praznik. Posebno »boljša« družba si bo znala pomagati tudi na ta dan: pripravljajo prave pojedine nemasnih jedi, ki so grešno drage, in mislijo, da se s tem postijo. Za denar, ki ga bodo mnogi odšteli za ta »praznike«, pa bi lahko nasitili podhranjene otroke, ki sanjajo samo o koščku kruha in o taki vrsti »posta« niti pojma nimajo — saj se postijo vsak dan. Medtem ko mi izbiramo, kaj bi in kaj ne bi.

Upam, da ste tudi vi med tistimi, ki ta dan vzamejo zares kot post. Ki se bodo samo enkrat — ali pa nobenkrat — do sitga najedli in morda celo nečesa, kar nimajo radi. Potem bo ta žrtev še več vredna. Da o alkoholu in cigaretah sploh ne govorimo — in o obisku cerkve tudi ne, čeprav nas bo prah zastrašujoče spominjal na ničevost.

In še nekaj! Vzemimo resno tudi vse petke v postnem času, saj to lahko krepki našo voljo in zmanjšuje našo samovoljo. Poleg odpovedi mesni hrani pa bomo naredili še kakšno dobro delo, saj nam je to tako potrebno za zveličavno pot, nekateri smo tako počasni in omahljivi, da bo potrebno še veliko korakov. Zato začnimo kar danes! R.B.

nadškof dr. Alojzij Suštar. Pel je zbor iz Tipane.

Posvetu je sledil tudi predsednik Slovenske skupnosti Marjan Terpin, ki je seveda izrazil dane priložnosti, da je vzpodbudil vidne italijanske politike, zlasti notranjega ministra Gavo in vsedrjavnega tajnika DC Forlanija, da bi se zavzela za čimprejšnje izboljšanje in odobritev zakonskega predloga za zaščito slovenske manjšine v Italiji.

Evropski parlament v Strasburgu za zaščito manjšin v Italiji

Evropski parlament v Strasburgu je 18. januarja soglasno odobril poziv, da zakonski predlog o zaščiti jezikovnih manjšin v Italiji in o globalni zaščiti slovenske narodne manjšine »mora v kratkem priti v razpravo in biti odobren«. To zahtevo so poslali predsedniku senata Spadoliniju in predsednici parlamenta Iottijevi.

Kosovo

Hrvaška opozicija je sporočila vest, da so Adema Demačija, ki je preživel 29 let v jugoslovanskih zaporih pod obtožbo, da je albanski separatist in nacionalist, končno izpustili na svobodo. Vendar ga je na Kosovu petdesetisoč glava množica Albancev zaman čakala. Njegovo izpustitev je upravnik zaporov v Stari Gradški, kjer je Demač zaprt, odločno zanimal.

Slovenija v pričakovanju jutrišnje Slovenije

Zanimivo je, da se po razpadu jugoslovanske komunistične partije, do katerega je prišlo, ko so slovenski komunisti sredi januarja zapustili 14. (izredni) kongres ZKJ, zelo hitro vršijo velike spremembe znotraj komunističnega cesarstva. Potem ko je slovenska skupščina konec lanskega decembra sprejela nov liberalen zakon o političnih strankah, kjer piše, da v državnih ustanovah in tovarnah ne sme več biti političnih organizacij, se je to začelo hitro uresničevati v praksi. Tako so takoj po sprejetju zakona razpustili komunistične organizacije na republiškem sodišču, nato pa tudi v ljubljanski policiji. Takoj po škandaloznem in propadlem kongresu ZKJ pa je predsednik Jugoslavije Janez Drnovšek napisal ukaz o spremembi t. m. »pravil službe« oboroženih sil SFRJ. Gre za zakonik vojske. Iz teh pravil je izginila (vodilna) vloga ZKJ! Gre za pomemben začetek depolitizacije jugoslovanske vojske, ki bo s tem prenehala biti partijska (komunistična) vojska. Seveda ta proces ne bo tako hiter, vendar premik se je že začel.

Jugoslovanski politični prostor je posejan z množico novih strank. Največ jih je seveda v Sloveniji in na Hrvaškem, vendar se stranke ustanavljajo tudi v vseh drugih okoljih. Celotno na Kosovu je postala politična alternativa prav zadnje dni izredno močna. Najmočnejša stranka — Demokratična zveza Kosova — je v nekaj tednih zbrala nekajkrat več članov kot pa jih imajo komunisti, ki jih vsak dan zapusti okoli 3000 članov.

Da ne pozabimo...

Meseca novembra 1988. so italijanski škofje izdali skupno pismo z naslovom: Podpreti Cerkev v njenih potrebah! Hoteli so začrtati nove smernice in razložiti vernikom nove načine sodelovanja pri vzdrževanju Cerkev v Italiji v njenem obstoju in v vsem njenem širokem udeleževanju.

Cerkev želi biti svobodna v svojem udeleževanju in vzdrževanju predvsem od svojih lastnih vernikov, ki naj postanejo globoko prepričani o dolžnosti, solidarnosti do domače Cerkev in njenega predstavnika župnika, do krajevne Cerkev in njenega škofa kakor tudi do skupne Cerkev v državi in njene škofovske konference.

Škofje so predstavili in priporočili posebno dve obliki podpore Cerkv v Italiji: obe obliki sta potrebni in dolžnostni ter od države po medsebojnem dogovoru sprejeti in priznani.

Država in Cerkev v Italiji sta sicer medsebojno ločeni in neodvisni, vendar razpoloženi pomagati si v zadevah, ki se tičejo obeh. Mnoge in različne dejavnosti Cerkev zahtevajo tudi veliko materialnih sredstev; država je pripravljena na svoj način pomagati katoliški Cerkv v Italiji tudi po 1. januarju 1990.

Dve sta možnosti, ki jih država daje državljanom za gospodarsko podporo Cerkv: darovi, namenjeni za vzdrževanje Cerkev, se lahko odbijejo v davčni prijavni meseca maja; v isti davčni prijavi 740 ali 101 ali 201 lahko namenimo 8% od tisoč davka v pomoč Cerkv.

V letu 1989 je bilo skupno 103418 darovalcev, ki so po poštnih nakaznicah darovali v skupni sklad za vzdrževanje Cerkev okrog 24.678.000.000 lir.; z bančnimi nakazili pa 151 milijonov lir.

Po mnogih župnijah v Italiji pa vendar še ni pravega razumevanja za to cerkveno skupno zadevo. Največji vzrok je izgovor, da mora župnija poskrbeti najprej za svoje lastne potrebe, škofija prav tako najprej za svoje lastne potrebe... in za ostale? Ne ostane navadno nič.

In vendar je le v skupnosti moč in pomoč. Morali bi se otestiti tistega neupanja, saj končno delamo vsi in žrtvu-

SRBIJA IN KOSOVO

4. februarja so ustanovili v Beogradu Demokrasko stranko, ki jo sestavlja vrsta vidnih oporečnikov. Njen program je zelo moderen in daje upanje, da bo prav ta stranka najbolj kvalificirana opozicija Miloševićevemu dogmatsko komunističnemu divjanju. Srbski demokrati se zavzemajo za parlamentarno demokracijo, izpustitev vseh političnih zapornikov (tudi Vlassija), odpravo izrednih ukrepov na Kosovu itd.

Novo je tudi to, da so si poleg slovenskih tudi črnogorske opozicijske skupine že odskrnile vrata v skupščino.

Na Kosovem pa vse po starem. Konec januarja smo bili spet priča velike (srbske) brutalnosti proti Albancem. Srbski policaji so demonstrante, ki so zahtevali demokracijo, surovo pretepali, metali nanje velike količine solzilca, osupljivi pa je rezultat — 27 ubitih Albancev, ki so bili po večini ustreljeni v hrbet (lansko leto je bilo ubitih 39 Albancev).

PREOBLEKA ZKS

Slovenski komunisti so 4. februarja spremenili svoje ime. Sedaj se imenujejo ZKS-Stranka demokracije preнове. Pred aprilskimi volitvami, ki bodo do sedaj najbolj demokracije, je bilo to nujno, če hočejo na volitvah dobiti kaj glasov. Njihov program je navidez zelo zanimiv in demokracije, saj so brez sramu prevzeli prav vse napredne parole, s katerimi se je do sedaj ponašala opozicija. Zavzemajo

jemo vsi za isto božje kraljestvo na zemlji.

Ne pozabimo torej na darove, ne pozabimo na osem od tisoč!

Kdo je predsednik Demosa?

Opozicijske stranke v Sloveniji so združene pod imenom Demos. Predsednik Demosa je dr. Jože Pučnik, ki je sedaj star 58 let. V preteklosti ga je komunistična oblast zelo preganjala. Na živce ji je šlo njegovo kritično pisanje. Prvič se ji je zameril leta 1958 zaradi članka objavljene v Reviji 57. Obsodili so ga na 7 let strogega zapor. Leta 1963 je bil pogojno izpuščen. Spet se je zameril, ker je objavil v Perspektivah kritične pripombe o agrarni politiki. Brez sojenja je moral v zapor, da bi do konca prestal kazen.

Leta 1966 je naposled prišel na prostost, brez službe in brez diplome iz filozofije in svetovne književnosti, ki se je za vedno »izgubila med preiskavo«. — Odšel je v Zahodno Nemčijo, kjer je prva leta opravljal težka fizična dela, da je lahko preživel družino in si privoščil ponovno šolanje. Končal je sociologijo s pedagogiko, doktoriral in postal tam univerzitetni profesor.

Zadnja leta je imel redne stike s Slovenijo in objavljati članke in knjige v svojem jeziku. Tako je bil v začetku lanskega leta med ustanovitelji Socialno-demokratske zveze Slovenije, čeprav je še delal in živel v Nemčiji. Ko je bil oktobra izvoljen za predsednika stranke in decembra prišel na čelo Demosa, združene opozicije, je pustil zaposlitev v tujini in se predčasno upokojil z 18 leti delovne dobe.

Med voditelji opozicijskih strank v Sloveniji je dr. Pučnik najbolj znan.

Tokio

Japonska liberaldemokratska stranka si je na zadnjih volitvah spet zagotovila večino v parlamentu. Na 512 razpoložljivih mest, si je zagotovila 275.

Dublin

Zunanji ministri držav članic Evropske skupnosti so v Dublinu začeli pogovore o združitvi obeh Nemčij.

se za konfederacijo Jugoslavije. Na vprašanje, kako se bodo sedaj pogovarjali z ostalimi komunisti po Jugoslaviji (tudi zelo dogmatskimi), odgovarjajo, da se z dogmatični nima več kaj pogovarjati, pogovarjali pa se bodo z vsemi demokratičnimi združenji po Jugoslaviji.

Gre seveda za povsem nov obraz slovenskih (močno pomlajenih) komunistov. Tega pa ne bi bilo, če ne bi bilo močnega pritiska opozicije ter volitev, na katerih bi bili s stari besednjakom samo še veliki poraženci; pa tudi dogodki v Vzhodni Evropi so pripomogli k tej reformiranosti.

Slovenska skupščina je sklenila, da bo čez mesec dni sprejela prve štiri amandmaje k slovenski ustavi. Eden od teh bo iz naziva Socialistična republika Slovenija črtal ideološki privesek »socialistična«, tako da se bo čez mesec dni Slovenija uradno že imenovala Republika Slovenija.

KNJIGE O TRAGIČNI PRETEKLOSTI

Konec januarja je iz mariborske tiskarne »Večer« prišla knjiga z naslovom Trilogija: Vetrinje, Teharje, Rog. Trilogija je sestavljena iz treh brošur, ki so jih do sedaj Slovenci v domovini lahko kupili le čez mejo, nato pa jih pretihotapili domov. To se je zgodilo tudi s temi tremi »emigrantskimi« brošurami. V prvem delu Trilogije je Celovška zarota Nikolaja Tolstaja, sledijo Teharje so tlakovane z našo krvjo, nato pa še V Rogu ležimo pobiti. Za slovenske razmere velika naklada 2500 izvodov je bila takoj razprodana. Konec februarja pride v slovenske knjigarne tako že druga izdaja.

9. februarja pa je končno izšla knjiga o koncentracijskem taborišču Teharje. Avtor je Roman Lejkar, knjiga pričevanj pa nosi naslov Teharske žive rane. Gre za pričevanja ljudi, ki so takratno veliko morijo gledali »od strani«, predvsem za vaščane Teharj ter okolice nekaterih morišč. Te pripovedi pa se prepletajo z Ljalkovimi osebnimi razmišljanji. Na koncu knjige je tudi obširna spremna beseda, podana v obliki izpovedi, slovenskega pisatelja Jožeta Snoja.

Za konec še nekaj značilnosti. Kljub decembrski zamrznitvi plač, je dosegla januarjska inflacija 17 odstotkov. To je seveda hud udarec za ljudi, saj so plače zamrznjene, cene pa svobodno naraščajo. Ljudje spet hodijo po nakupih v Avstrijo in Italijo, ker so tam cene za mnoge izdelke precej nižje.

SPOLITIZIRANA SLOVENIJA

Srbski nacionalisti s Kosova pa so spet sprožili pobudo za srbski miting v Ljubljani. Svoje zobe pa je pokazala do sedaj navidez nedolžna organizacija južnih priseljencev v Ljubljani (ustanovljena pred nekaj meseci) »Zveza za ohranitev enakopravnosti državljanov«. Začeli so groziti z javnimi mitingi, ker so baje diskriminirani, radi bi svobodno kandidirali in volili, celo v predsedstvu Slovenije hočejo enega neslovenca. Trenutno politično stanje v Sloveniji je po teh naštetih dogajanjih naslednje. Predvolilna mrczica je Slovenijo zelo spolitizirala. Slovenski politični prostor vrvi od raznih političnih kampanj, okroglih miz in političnih sprememb. Komunisti so naenkrat veliki demokrati, poštenjaki in naprednjaki. Za Slovenijo relativno hitro capljajo s spremembami tudi vse ostale republike. Na drugi strani pa je srbski (Miloševićev) nacionalizem vedno bolj agresiven. Tudi vojska je odkrito in nasilno nastopila na Kosovu ter se z zadnjimi izjavami vsiljuje v politično dogajanje. Obstaja celo mali pakt med Markovićem (predsednikom Zveznega izvršnega sveta), Miloševićem in vojsko. Marković v tem paktiranju odpira vojski vrata za projekt nadaljnjega superlovskega letala, ki bo stal bajne denarje.

Z enim stavkom: prepad med konzervativci in progresisti je vedno večji.

DUHOVNA MISEL ZA 8. NAVADNO NEDELJO:

»Iščite najprej božje kraljestvo in njegovo pravico in vse drugo vam bo navrženo.«

(Mt 6,33)

Večno vprašanje našega bivanja na zemlji: Kaj bomo jedli... pili... oblekli... kje bomo našli streho nad glavo? Skrb, ki pogosto popolnoma ujame naše srce, da nimamo časa za druge potrebne stvari.

Jezus razume našo stisko.

Ljudje imamo pravico do dostojnega življenja. Potrebujemo zadosti hrane, pijače, obleko in streho nad glavo. Vendar to ni vse: oskrbeti si moramo tudi duhovne dobrine, ker »človek ne živi samo od kruha, ampak od vsake besede, ki pride iz božjih ust« (Mt 4,4). Jezus nas hoče opozoriti, da ni skrb za materialne dobrine cilj našega prizadevanja, ampak sredstvo za dosego resničnega cilja — polnosti življenja pri Bogu v nebesih. Zato moramo postaviti v središče svojega življenja, osebnega in skupnega, Boga in njegovo pravico.

Prav gotovo je pomanjkanje velika nesreča. Evangelijsko uboštvo ne pomeni revščino, temveč človekovo iskreno prizadevanje, da bi ohranil srce prosto za vse, kar je dobro in ga dela darežljivega do Boga in bližnjega.

V našo zavest mora stopiti stara in preizkušena resnica: če je Bog v človekovem srcu, potem je v njem tudi njegova pravica. Prizadeval si bo za odpravo sebičnosti v sebi, drugih in med narodi; poskrbel bo, da ne bo nikomur nič manjkalo.

Bog nas nikoli ne pušči samih. Vsako našo prizadevanje za dobro blagoslavlja in podpira s svojo milostjo. Na nas je, da mu pritrudimo in skupno delamo za njegovo kraljestvo — »kraljestvo resnice in življenja, kraljestvo svetosti in milosti, kraljestvo pravičnosti, miru in ljubezni« (hvalospev pri maši na praznik Kristusa kralja vesoljstva).

MILAN NEMAC

Ljubka Šorli, pesnica

Orisali ste svojo življenjsko pot, sedaj bi rad, da poveste, kako je bilo z vašim pesnikovanjem, saj vas poznamo predvsem kot pesnico. Morda velja tudi za vas izrek: Poeta nascitur, Pesnik se rodi?

Mislím, da to drži, kajti mene je pesem mikala že od mladosti. Spominjam se, da sem prvo pesem objavila, ko mi je bilo 17 let., in sicer v krajevem glasilu Soča. Potem sem nekaj pesmi objavila v Mladiki. Od pesnikov me je posebno privlačevala naša moderna, zlasti še Oton Župančič, ki sem ga odkrila, ko je izšla njegova zbirka Mlada pota. To sem prebirala in prebirala.

Tam v tridesetih letih je pogosto srečati vaše ime v cerkvenih pesmaricah Gospodov dan in Zdrava Marija; vi ste prispevali besedilo, komponisti pa napev. Kako je bilo s tem sodelovanjem?

Začelo se je že v Tolminu. Tam sem imela svoj cerkveni otroški zbor. Zanj so manjkale primerne pesmi in skladbe. Jaz sem napisala besedilo, pok. Lojze ali kdo drug pa je zložil napev. Tako se je potem nadaljevalo, ko sem prišla v Gorico. S svojimi željami so prihajali Vinko Vodopivec, pa Laharnar, Vinko Filli, moj mož in še kdo. Da jih zadovoljim in tudi da si olajšam srce, sem zložila marsikako cerkveno pesem.

Poznamo pa vas tudi kot pesnico za otroke. V Pastirčku ste stalna sotrudnica. Kako pa je bilo s to zvrstjo vašega pesnikovanja?

Kot sem že povedala, sem imela stik z otroki od dekliskih let. Pa sem začela zanje zlagati ne samo nabožne, temveč tudi svetne pesmi. K Pastirčku pa sem pristopila leta 1950-51. K meni je prišel takratni urednik msgr. Srečko Gregorec in zaprosil za kako pesmico. Od takrat dalje datira moje sodelovanje pri Pastirčku.

Ali se je iz tega sodelovanja rodila tudi kaka zbirka?

Da, v Pastirčkovi založbi je izšla zbirka Veseli ringaraja leta 1983.

Oprostite, odkod pa jemljete motive za take pesmi?

Nasmehnila se je in odgovorila: Oh, to pa ni težko. Največkrat sem dobivala motive pri otrokih samih. V šoli je bilo tako prijetno kramljati z njimi, jih poslušati, odgovarjati na njihova radovedna vprašanja. Pa se ti je pojavil motiv, ki se je prelil v pesem.

Toda za otroke ste napisali in objavili v Pastirčku tudi precej igrice. Ali se čutite doma tudi v dramatikih?

Ne, v dramatikih nisem doma. Igrice za otroke sem napisala predvsem iz praktičnih potreb v šoli. Tam so časi, ko se spodobi, da otroci kaj zaigrajo: o sv. Miklavžu, Božiču, materinem dnevu, Prešernovem rojstnem dnevu in podobno. Primernih tekstov vedno primanjkuje, pa sem jih tudi sama napisala.

In še zadnje vprašanje: Zakaj imate proze tako malo, pesmi pa veliko več? Ali vas proza ne vleče?

Proza me res ne vleče. Meni je všeč ritem, rima in še posebej klasične oblike, zlasti sonet. Poskusila sem se tudi v prostem verzju, a mi ne gre. Zato se držim Prešerna: Pusti peti mojga slavčka, kakor sem mu grlo ustvaril.***

Da bi ta naš tolminski slavček še dolgo pel in razveseljeval otroke in tudi nas starejše.

K.H.

Letošnji postni govori po radiu Trst A

Je Trst severno ali južno mesto? (p. Miha Žužek); Post je tudi danes pozitivna vrednota (p. Janez Sraka); Puščavski učenci (p. Vital Vider); Post v korist skupnosti (p. Janez Sraka); Ustavimo se v družini (p. Vital Vider); Odpustanje in pomiritev (p. Jože Kokalj); Pričevalci križa in vstajenja (p. Miha Žužek); Junakinja iz Litve (p. Miha Žužek); Spravite se s Kristusom (p. Lojze Bratina); Spreobrnite se in verujte evangeliju (p. Lojze Bratina); Zakrament sprave — nadlega ali šansa? (p. Marijan Šef); Zdravljenje notranjih ran (p. Marijan Šef); Razmišljanja ob osmi postaji (p. Jože Kokalj).

Postni govori bodo po radiu Trst A vsak torek in vsak petek ob 16.45. Prvi govor bo v petek, 2. marca.

Iz seznama govornikov je videti, da so letošnje postne govore prevzeli slovenski jezuiti.

Praga

Sporazum o umiku sovjetskih enot iz Češkoslovaške bo verjetno podpisan 26. februarja, ko bo Vaclav Havel na uradnem obisku v Moskvi.

Očeta povojne Mohorjeve ni več

Vse, ki so ga na kakršenkoli način poznali, je v torek, 13. februarja, pretresla vest, da je po težki bolezni, počasi kakor ugaša sveča, prenehalo zemeljsko življenje g. prelata dr. Janeza Hornböcka, duhovnega svetnika, monsignorja, člana koordinacijskega odbora in zastopnika slovenske govorečih vernikov pri krški škofiji, dolgoletnega ravnatelja oz. soustanovitelja povojne Mohorjeve družbe v Celovcu in župnika v Podgorjah. O njem in njegovem delu, s katerim se nikoli ni ponašal, bi se dalo napisati celo knjigo, pa naj skušamo le skromno — kot je on bil — predstaviti tega dobrega duhovnika, katerega smrt je izguba za Slovence po cellem svetu, ne samo na Koroškem.

MLADA LETA

Rodil se je 14. junija 1910 v St. Janžu v Rožu in po končani gimnaziji v Celovcu študiral teologijo (in doktoriral) v Innsbrucku, kjer je bil leta 1938 tudi posvečen. V domači fari je pel novo mašo, potem pa je šel najprej za kaplana v Železno Kaplo, nato v Podgorje, od koder so ga nacisti pregnali v Volšperk, a se je leta 1945 vrnil in do leta 1953, ko se je za stalno naselil v tamkajšnjem župnišču, iz Celovca upravljal faro, ki je znana tudi kot romarska pot. Več kot 30 let je bil tudi dekan rožeške dekanije. Kako priljubljen je lahko duhovnik v fari tudi po več kot 40 letih, se je pokazalo pred slabima dvema letoma na njegovi zlati maši: vse je bilo zbrano okrog njega — nemško in slovensko govoreče — vsi so hoteli nekaj zahvalnega povedati in slovesnost je trajala celo dopoldne. Bil je to nepozaben dan — tako kot bo ostala nepozabna zadnja sobota, ko smo se od njega poslavljalni in ni skoraj nobeno oko ostalo suho.

OBNOVITELJ MOHORJEVE DRUŽBE

Dobra in močna volja, ljubezen do slovenskega naroda na Koroškem, zaupanje v božjo previdnost in v ustanovitelja Mohorjeve — škofa Slomška — so mu pomagali, da je iz ruševin nekdanje Mohorjeve postavil novo hišo, ki se je v letih zelo razširila in pod katero streho so danes množice slovenske organizacije. Obnovil je tiskarno, zgradil trgovino — saj mora ljudstvo brati, če hoče obstati, pomagati je šolskim sestram pri ustanovitvi lastne province in s tem postavil temeljni kamen tudi za dijaške domove, ki so že leta 1953-54 sprejeli 118 deklet in fantov. Višek prelatovega dela pa bi lahko imenovali gradnjo novega »Slomškovega doma« (kjer so zdaj dekleta, študentke, dvojezični otroški vrtec in ljudska šola) in »Modestovega doma« za fante. Ne smemo pa pozabiti, da je pomagal pri gradnji doma »Korotan« na Dunaju in ga sprejel pod svojo upravo; da je bil nekaj let urednik »Nedelje« in je sodeloval pri škofijski sinodi v letih 1971-72, to je samo delček njegove ustvarjalnosti in pomoči slovenski narodni skupnosti na Koroškem. Za svoje zasluge je leta 1988 dobil Tischlerjevo nagrado — pravzaprav pa bi jo zaslužil že veliko prej.

SLOVO OD POKOJNIKA

V četrtek so se od njega v kapeli Slomškovega doma poslovili celovski verniki, sestre, dijakki in sodelavci. Uslužbenci Mohorjeve in mladina so mu držali častno stražo, ob treh in pol pa smo se s sveto mašo, ki jo je vodil ravnatelj Modestovega doma g. Andolšek, od njega poslovili. Nadaljeval je pot v domačo faro, kjer so se dva dni lahko od njega poslavljalni farani.

Na dan pogreba dopoldne je Mohorjev nadzorni odbor vabil na žalno sejo, ki se je je udeležilo lepo število duhovnikov, sorodniki in predstavniki raznih organizacij. Duhovno misel je povedal mag. Ivan Olip, potem pa so sledili govori — skoraj vsi dvojezični. Direktor mag. dr. Koren je najprej prebral tri od številnih telegramov — dr.ž. preds. dr. Waldheima, kanclerja dr. Vranitzkyja in nadškofa dr. Suštarja (ki ga je zastopal kanonik Merlak) — pisali pa so še koprski škof Pinih, razna ministrstva in jugoslovanski konzul oz. ambasador. Za tem je orisal življenjsko pot in delo pokojnika. Govorili so še: dr. Grilc v imenu organizacij, ki jih je prelat sprejel pod svojo streho, provincial slovenskih salezijancev mag. Hočevar v imenu dijaških domov. Lado Lenček v imenu Slovencev po svetu, dv. sv. dr. Inzko v imenu škof. sveta, dv. sv. dr. Vospernik v imenu Slovenske gimnazije in Miha Antonič v imenu Zveze slovenskih zadrug.

POGREB V PODGORJAH

Ob dveh popoldne (bil je krasen sončen dan) se je v podgorški cerkvi (in okoli nje) zbralo veliko število faranov, prijateljev, znancev, gasilci in okrog 80 duhovnikov (iz Gorice so prišli msgr. Močnik, dr. Humar in g. Lavrič) s škofom Kapellarijem na čelu. Le-ta je imel (slovensko, nemško in latinsko) mašo, pridgal in vodil pogreb — njemu ob strani pa je stal minoritski pater iz Sveč, ki je že do zdaj (in bo še naprej, vsaj začasno) pomagal v fari. Po maši se je zvrstilo devet govornikov, saj so se vsi hoteli od pokojnika posloviti, zahvaliti in mu povedati vse tisto, kar mu v času življenja niso mogli ali niso imeli poguma.

V imenu Mohorjeve — in v svojem imenu, saj sta bila sočlca — se je poslovil dekan Srienec in povedal lepo misel: dr. Hornböck je bil sicer majhen po postavi, pa velik po duhu in še večji po dejanjih in ga zato upravičeno lahko imenu-

jemo najbolj zaslužnega povojnega Slovence — duhovnika — na Koroškem, ki mu je bila Mohorjeva nevesta. Mariborskega škofa je zastopal kanonik Pangerl, ki je povedal, da jih je novica o smrti dosegla na Slomškovem simpoziju in bodo v ponedeljek za pokojnika maševali. Dekan Hotimitz je prebral testament (v katerem se je pokojni zahvalil tudi gospodinj, ki mu je služila od leta 1941) in se od njega poslovil z besedami: Ne bomo se žalostili, da smo ga izgubili, ampak veselili, da smo ga smeli imeti. Župan je bil kljub upravičeni žalosti ponosen, da je bil dolgo »njihov«, jim bil kot pravi oče in naredil zanje več kot je bila njegova dolžnost. Direktor šole in cerkveni pevec je pokojnega župnika imenoval srce fare in mu obljubil nadaljevanje poti v njegovem smislu. Prav tako so se poslovili gasilci, dr. Zerzer in g. Antonič. Najbolj do srca segajoče besede pa je prebrala predstavica farnega sveta, ki v imenu vseh upa, da jim bo izprosil namestnika ali celo duhovnika iz njihovih vrst — po čemer je pokojni zaman hrepenel.

Vse, kar je dr. Hornböck naredil za verski, narodni in kulturni razvoj slovenskega ljudstva na Koroškem, njegova globoka ljubezen do Boga in njemu zaupanih vernikov, bo ostalo zapisano z zlatimi črkami v zgodovini koroške dežele in v srcih tistih, ki so imeli srečo, da so ga poznali ali z njim sodelovali. Preprosto je povedala znanka — mlado dekle iz fare: takega župnika ne bomo nikoli več dobili, tako očelovski je bil. Da bi vseeno še dobili takih duhovnikov, da bi koroški narod še dobil zveste narodnjake in voditelje (čeprav on sam nikoli ni hotel biti »šef«, ampak vsem le pomagal), to si moramo zdaj izprosi oz. izmoliti pri Njemu, v katerega je pokojnik položil vse svoje upanje.

R.B.

Češkoslovaška Cerkev je dobila vse škofe

Vse škofije na Češkoslovaškem so končno dobile svojega škofa. Za škofijo Banská Bistrica je sv. oče imenoval za škofa Rudolfa Balaza. Rodil se je leta 1940, duhovniško posvečenje je prejel leta 1963. Škofija Rožnava je dobila škofa Edvarda Kojnoka. Rodil se je leta 1933, duhovnik pa je postal leta 1956. Bil je spiritual v bogoslovju v Bratislavi. Na vladni pristisk je moral zapustiti odgovorno mesto in je postal župnik.

Škofija Kosice ima škofa Alojza Tkaca, ki je bil rojen leta 1934, duhovnik pa je od leta 1961. Za osem let mu je vlada prepovedala izvrševanje duhovniško službo. V tistih letih je bil pri cestni železnici in skladiščnik.

Za škofijo České Budejovice je sv. oče imenoval Miloslava Vlka. Rodil se je leta 1932 in prejel duhovniško posvečenje leta 1968. Zaradi delovanja med študenti in izobraženci mu je oblast za osem let

odvzela pravico izvrševati duhovniško službo.

Za škofa v Brnu je bil poklican Vojtech Cikrle. Rodil se je leta 1946, duhovnik pa je od leta 1976. Pred vstopom v bogoslovje je bil delavec.

Uradno je bilo objavljeno, da bo papež na Češkoslovaškem 21. in 22. aprila, torej samo dva dni.

Nova cerkvena knjigarna v Ljubljani

Po slovesni sv. maši v nadškofovi kapeli v Ljubljani za časnikarje dne 24. januarja je nadškof Suštar blagoslovil nove prostore cerkvene knjigarne. Nova knjigarna je v prostoru, kjer je bilo nekoč skladišče škofije. Knjigarna je sodobno in prijazno opremljena. Imela bo na voljo vse knjige kasete in videokasete cerkvenih založb v Sloveniji in v zamejstvu. Knjigarna je nasproti stranskega vhoda v škofijo.

Bralci pišejo

Pojasnilo

Cenj. uredništvo:

Slovenski dnevni in tedenski tisk je pred dnevi objavil komuniké goriške Slovenske skupnosti o zadnji seji pokrajinskega sveta stranke. Ker poroča tudi o podpisnem, želim pojasniti nekaj stvari. To še posebej v želji bolj objektivnega obveščanja in v vednost bralcem.

Najprej o moji »vlogi« pri odstopu dosedanega predsednika pokrajinskega sveta SSK Branka Černica, ki da je podal ostavko v znak protesta proti mojemu zadržanju v goriškem občinskem odboru dobro leto nazaj v zvezi z upepeljevalnikom. Mislim, da sem že takrat vsa zadevo dovolj jasno pojasnil v posebni izjavi za tisk in se zato k temu vsebinsko ne bom vračal. Čudim pa se, da je predsednik goriške SSK lahko vse do zdaj kljub lankemu odstopu igral svojo vlogo in je šele pred kratkim začutil potrebo po dokončnem odstopu. Zakaj to? Bi se verjetno rad tik pred volitvami pokazal v lepi luči sovodenjskim volivcem? Ali ne zveni vse kot demagoška poteza?

Drugi del komunikéja v zadevi govori o znani manifestaciji prof. Sama Pahorja na goriškem Travniku. Uradno poročilo SSK pravi, da je pokrajinski tajnik dr. Mirko Spacapan ostro obsodil prisotnost občinskih predstavnikov Slovenske skupnosti na tej manifestaciji, češ da sta s

tem podprla politiko omenjenega tržaškega profesorja, ki nastopa na italijanskih strankah, itd. (Pozabi pa pri tem na »obsojdo« deželnega tajnika Mladinske sekcije SSK, tudi prisotnega na Travniku...!) Sama na sebi bi bila pravzaprav razprava o tem v resnici brezpredmetna. Mislim, da lahko vsakdo stopa po goriškem Travniku brez tajnikovega dovoljenja (ali nismo prav na tem zgodovinskem goriškem trgu manifestirali pred leti za svoje pravice?). Uradni komuniké tudi ne naveda izjave podpisane na omenjeni seji, zato menim, da moram tu pojasniti tudi to. Zavrnil sem tajnikov očitek, posebej še o sodelovanju na manifestaciji (sem mar kje govoril ali nosil transparente?). Pokrajinski tajnik sam pa bi lahko odgovoril, zakaj je marsikje odsoten — ko že toliko govori o »napačnih« pristojnostih drugih. Ali velja tu znani latinski rek »Quod licet Iovi non licet bovi«? (Kar je dovoljeno višjim, ni dovoljeno nižjim).

Toliko za objektivnost poročanja, saj enostranskost v informaciji gotovo ne koristi nikomur.

S spoštovanjem

Andrej Bratuž

občinski odbornik v Gorici

P.S. Ker se moje pojasnilo le delno dotika tudi občinskega svetovalca Slovenske skupnosti dr. Damjana Paulina (zadeva Pahorjeve manifestacije), ni sam podpisal goriške omenjene izjave. Vsekakor pa se popolnoma strinja z vsebino celotnega drugega dela gornjega pojasnila, za kar je pooblastil pisca, da v tisku podčrta.

Ljubka Šorli s svojim razredom v ul. Randaccio, ko se je poslovila od šole

Skupaj s Prešernom

Tradicija, da se za Prešernom dan na sedežu Slovenske prosvete v ulici Donizetti predstavi izid Literarnega natečaja »Mladika 1990«, se je letos ponovil že osemnajstič. Splošna angažiranost novih generacij, v ospredju družbenega zanimanja, je dokaz mladina, ki je bila protagonist in oblikovalec tega večera.

Ze okusno uokvirjena dvorana je pritegnila pozornost občinstva z deli domačih umetnikov Bambiča, Hlavatyja, E. Žerjale in drugih. Prireditelj se je zdelo primerno s to razstavo opozoriti na ustanovo »Mitja Cuk« za pomoč prizadetim otrokom, ki se je že na Opčinah uspešno predstavila z udeležbo številnih umetnikov.

Kot prva na vrsti slovesnega programa ni smela manjkati obvezna Prešernova »Zdravljica«; odpel jo je dekliški zbor iz Mačkolj, vodila pa Ljubka Smotlak.

Prešernovo edinstveno vero v svetost ljubezni in življenja pa je v luči ljudskega mišljenja, sedaj in v času prejšnje nabrekle ideologije, v pogovornem jeziku in v obliki pisma podal mlad duhovnik Božo Rustja. Klic: »Edinost, sreča, sprava, k nam naj nazaj se vrnejo«, bi se pred kratkim pomenile kaznivo dejanje zaradi nagovarjanja k spravi. Ali: »Meni nebo odprto se zdi, kadar se v tvoje ozrem oči!« Koliko mater se v posmeh »nedolžnih otroških oči« prizadeva, da jih nezadržane odpravi? In B. Rustja zaključuje o Prešernu: »Meni si všeč, ker se ne prilagajam mnenju večine in znaš vzemirjati. To znajo le veliki ljudje.«

Za fotografski natečaj Mladike je predstavnik E. Žerjal povedal, da se prisodi nagrada samo enemu konkurentu. Dobitnik je bil Ricky Callin za tri umetniško dovršena dela, izvirna po tehniki in po zasnovi. Od ostalih konkurentov je komisija predlagala Mladiki še dve odkupni nagradi.

Osrednjo točko Literarnega natečaja je predstavila prof. Ester Sferco takole: »Mladika je edina revija, ki redno izhaja v tržaškem zamejstvu in prejema lepo število prispevkov iz najrazličnejših krajev, kjer bivajo Slovenci. Potrjen je s tem slovenski kulturni prostor, v katerem se razvija umetnost besede v duhu narodne zavesti in slovenskega kulturnega izročila.« Širok odziv tekmovalcev je Mladiki znamenje o koristnosti pobude, ki daje priložnost, da se preizkusijo umetniški talenti, ki bi ne imeli za model le kaotične popevke za disco-klub itd. Ob naraščanju plehkosti in prilagajanju modnim mudam vnaša Mladika s tovrstnimi pobudami doma in po svetu zavest, da ob prevzetju Prešernove in Slomškove dediščine, moramo to dediščino disciplinirano in ustvarjalno nadaljevati.

Iz matične domovine, zamejstva in zdomstva se je priglasilo kar 23 tekmovalcev z desetimi novelami in 14 ciklji pesmi. Čeprav vsi prispevki niso ustrezali navodilu natečaja in jih je komisija morala izločiti iz natečaja, ostaja kandidatu zavest o dobrem »treningu«, ki se bo prej ali slej obrestoval. Podeljeni sta bili tako le druga in tretja nagrada za prozo in prav tako za poezijo.

Drugo nagrado za novelo »Victoria Blue« prejme avtor Andrej Arko iz Komna. Zanj je moderno tetmatiko kozmopolitskega življenja Slovenke v ZDA. Dolores Terseglav z Reke je dobitnica tretje nagrade za novelo »Zbogom Draga«. Studijski dnevi Drage so ji sprožili vrsto elementov za avtobiografsko izpoved.

Berta Golob iz Kranja prejme drugo nagrado za pesmi: Jaz, Prošnja in Kaplja Vsežvesti. V izbrani obliki jo odklikuje razgledanost skozi žlahtnejšo slovensko poezijo.

Tretja nagrada je šla avtorici Carini Morris iz ZR Nemčije za izbor pesmi pod psevdonimom »Listi«; v njih se odraža nežnost in kultiviran jezik.

Razgiban je bil tudi drugi del mladinskega nagajevanja. V okviru Zveze katoliške prosvete iz Gorice in Slovenske prosvete iz Trsta je predstavnik natečaja »Mladi oder« Stefan Pahor razdelil plakete trem ločenim skupinam: samostojnim igralnim skupinam — priložnostnim, ki nastopajo v okviru kulturnih in prosvetnih društev — in šolskim igralnim skupinam.

Na osmih straneh dolgem seznamu nagrajencev za 15. natečaj »Mladi oder«, so se zvrstili predstavniki za prejem nagrad. Predlobo bi bilo posamezno nastevanje dobitnikov, naj povemo le, da so podelili vsega skupaj 16 priznanj, deset za Tržaško in šest za Goriško.

Dekliški zbor iz Mačkolj je nastopil še ob koncu in zapel troje pesmi: Domača

pesem (Dvořak), Pomladni veter (Janežič-Harej), ter Lipa (Schubert).

Slovenska prosveta je s tem večerom vgradila nov kamenček v mozaik slovenske kulture. Zaslugo ima, da stimulira inventivnost, zlasti med mladimi. Daje pa tudi priznanje in skazuje spoštovanje delu na rekreativnem in kulturno-umetniškem področju našega zamejstva in drugod.

F.V.

Čestitke

V soboto, 24. februarja, se bosta v cerkvi sv. Tomaža v Zgornjih Pirničah pri Ljubljani vzela

MARIJAN KRAVOS in TATJANA OLETIC
Obilo božjega blagoslova na skupni življenjski poti jima želi tržaška skavtska družina.

Tudi uredništvo Katoliškega glasa želi svojemu članu Marijanu Kravosu vse najboljše ob pomembni življenjski odločitvi.

* * *

SLOKAD - Slovensko dobrodelno društvo - se pridružuje družinama Kravos in Oletič ob vstopu Marijana in Tatjana na novo življenjsko skupno pot v veselju in želji, da bi ta zakonska zveza še veliko let optajala naš slovenski življenjski in da bi se z njihovim rodod naše društvo še veliko let ohranjevalo.

Pomemben dar Hranilnice in posojilnice na Opčinah

Slovensko pastoralno središče v Trstu s sedežem v ulici Risorta 3 je ustanova, ki že od svojega nastanka leta 1981 deluje na verskem — to je tudi njen glavni namen — obenem pa na narodnostnem in socialnem področju. Že od svoje ustanovitve skuša pomagati pri reševanju vsakovrstnih problemov, kot je npr. pereče vprašanje pomoči potrebnim, ostarelim in osamljenim.

Ustanova je namenjena Slovincem, ki živijo med pripadniki večinskega naroda v 27 mestnih župnijah, v katerih ni službe božje v slovenskem jeziku. Slovensko pastoralno središče je nekaj novega in za Slovence izredno pomembno, saj ima prvenstveno nalogo, da se zanima za slovenske ljudi, ki živijo v teh mestnih četrtih.

Upravni svet Hranilnice in posojilnice na Opčinah je ugodno rešil prošnjo in z izrednim darom (nakup kompjuterja in tiskalnika) omogočil pastoralnemu središču sodoben in hiter način dela pri pravi in tiskanju vsega potrebnega za pripadnike slovenske narodne skupnosti, ki so razkropljeni na tem mestnem območju.

Prejšnji petek je na krajši slovesnosti predsednik Hranilnice in posojilnice Pavel Milič izročil kompjuter voditelju SPS Mariju Gerdolu. (s+r)

Prešernova proslava v Trstu

V soboto, 11. februarja, je bila v tržaškem Kulturnem domu osrednja Prešernova proslava. Tokrat ni bila osrednja le po imenu, ampak tudi de facto, saj je bila po več letih vendarle spet skupna. V bistvu je bila sobotna tržaška proslava ponovitev goriške, o kateri je naš tednik že obširno poročal. Zato se nekoliko ustavimo le pri mislih, ki jih je izrekel tržaški slavnostni govornik. To je bil pisatelj in politik Boris Pahor.

Sam pisatelj je v svojem govoru povedal, da njegove misli ne zvenijo nič kaj slavnostno. In res ni Boris Pahor pel slavospevov prav nikomur. Njegove besede so bile neizprosna, prodorna in nič kaj nevtralistična analiza poveljnih političnih izbir vidne slovenske garniture v zamejstvu. Le-tej je očital predvsem dvoje: da je interese naroda podredila interesom strankarsko levčarske politike ter da je znotraj narodne skupnosti gojila sektaške, strogo ideologizirane odnose. Zavzel se je za popolno preosnovno naše narodne politike, ki naj sloni na domači tradiciji, na slovenski suverenosti in na zdravi etični podlagi.

Prav gotovo je dobra polovica dvorane le težko pogoltnila grenko tableto, ki ji jo je govornik serviral brez kakih umetnih sladil. Marsikdo se je radovedno spraševal, kakšne bodo reakcije v tisku. »Primorski dnevnik« je Pahorjev govor res ožigosal kot neubranega na enotni duh proslave, v eni naslednjih številka pa ga je v celoti objavil skupaj z goriškim, Ruplovim. Spet še eno znamenje odjuge?

Auditor

Dan slovenske kulture v bazoviški kinodvorani

Letos praznuje bazoviška župnija izjemni jubilej. Pred štiridesetimi leti je v takrat zelo težkih pogojih in z neutrudnim iskanjem in delovanjem takratnega in zdajšnjeja župnika msgr. Marjana Živca znala zgraditi dvorano ali kinodvorano, v kateri se je razvrstilo nešteto filmskih predstav in kulturnih prireditev. V tem smislu se hočejo ovrdenotiti vse letošnje kulturne pobude. In teh ni malo, le da bi k temu prisluhli domačini in vsi farani, ki so se žal zadnje čase vse preveč odtujili takšnemu ustvarjanju.

Župnija, in še posebej Slomškov dom, se vsako leto poklanja našemu velikemu geniju pesniku Francetu Prešernu. Take proslave so se kljub apatičnosti faranov in tudi dobronamernih Slovencev razvrščale vsako leto z bolj ali manj vidnim uspehom. Vsekakor pa so imele in imajo veliko odmevnost.

Temu poslanstvu se tudi letos ni hotel izneveriti Slomškov dom. V svesti si svoje poslanosti je znal organizirati svojstveno prireditev, ki bo vsem, sicer maloštevilnim udeležencem, dolgo ostala v spominu.

Uvodoma je gospod župnik pozdravil vse sodelujoče in občinstvo ter poudaril pomen in vlogo bazoviške dvorane in sicer kratkem in razboritem obdobju štiridesetih let. Premalo smo se zavedali in se še za-

vedamo tovrstne ustanove.

Nakar so nam osnovnošolci s Peska prikupno in na svojstven način podali pesnitve našega velikega pesnika Prešerna o Lepi Vidi.

Recital s pesmimi je podala osnovna šola z Bazovice »Primož Trubar«, ki je osvetlila življenje in delovanje našega velikega ustvarjatelja. Zbor »Slomške« je zapel štiri narodne pesmi, ki so poudarjale ljubezen do domovine in materinega jezika.

Program pa so svojstveno ovrednotili gostje iz Slovenije. Baritonist Janez Majcenovič, basist Rok Lap in napovedovalka dr. Mojca Zajc so nam ob čudoviti spremljavi citraša Tomaža Plahutnika pričarali svet, v pesmi in besedi naših glasbenih in besednih ustvarjalcev. S svojo mehko, s svojo lahkotnostjo, zdaj z rahlo otožnostjo in tu pa tam s žaljivostjo so pričarali čudovite podobe izpod Triglava in ne nazadnje nam nepoznanih lepot našega Krasa.

Ko izrekamo zahvalo vsem, ki so ustvarili res neponovljiv program, ter vsem, ki so temu klicu prisluhli, vabimo vse domačine in farane, da bi se res polnoštevilno udeleževali naših prireditev in dali neprecenljivega zagona našemu, na žalost že umirajočemu slovenstvu na teh tako preizkušnih s krvjo mnogih mučeničkov namakanih tleh!

A-R

Jubilej in nove pobude ZCPZ v Trstu

V soboto, 17. februarja, se je na sedežu v ul. Donizetti 3 sestel razširjeni odbor ZCPZ, kakor naj bi poleg odborov prišli zastopniki zborov. Na sobotnem srečanju so bili prisotni predstavniki zborov Novega sv. Antona, Sv. Jerneja z Opčin, Sv. Ivana, Sv. Križa, Proseka, Mačkolj, Žavelj in Kolonkova. Take sestanke sklicujemo, ko gre za pomembne odločitve v okviru organizacije. Dejansko bo ZCPZ letos proslavila 20-letnico revije otroških in mladinskih zborov »Pesem mladim« in 25-letnico jesenske zborovske revije. Obe pobudi imata pomembno vlogo, ker sta izraz zanimanja, delovanja in dosežkov mlajših in starejših pevcev in odražata življenjski pulz slovenske pesmi, ki je predvsem zborovska. S pesmijo mladim smo začeli 1971. leta, ko je imela podnaslov: Mladina poje, igra in pleše, tedaj so na prireditvi nastopali poleg zborov tudi instrumentalni ansambli in plesne skupine. Od leta 1973 je bila Pesem mladim revija mladinskih zborov in ansamblov. Leta 1977 je Pesem mladim dobila obliko, ki jo ima še danes. Postala je, v skladu z značajem in nameni Zveze, revija zborov. Prva leta je nastopilo do dvajset skupin, po letu 1977 do šestnajst; zadnji dve leti, ko so umanjali šolski zbori, enajst in dvanajst zborov. Kakor smo ponovno poudarili, je opazna pri zborih, ki stalno nastopajo, velika razlika v izvajanju, od negotovega petja do tehnično in umetniško zahtevnega predvajanja. Velik napredek je viden tudi pri izbiri programov. Tudi letos bodo zbori pripravili po tri pesmi, ki naj se izvajajo brez spremljave, razen v primerih, ko je spremljava obvezna. Revijo Pesem mladim bo sklenila skupna pesem. Prireditev bo v nedeljo, 25. marca, v kulturnem domu v Trstu.

O 25-letnici jesenske zborovske revije, ki jo namerava Zveza svečano proslaviti, bomo podrobneje govorili na prihodnji odbojni seji.

Dalj časa smo namenili koncertu cerkvenih pesmi, ki je predviden v nedeljo, 6. maja, verjetno v cerkvi v Barkovljah. Vsakoletni cerkveni koncerti Zveze v povelikonočnem času so tematskega značaja. Vsako leto se pesmi izbirajo na določeno temo. Do zdaj smo imeli koncerte Marijinih namreč umetnih in ljudskih, velikonočnih, darovanijskih, priložnostnih, evharističnih, obhajilnih pesmi. Letošnji koncert predvideva pesmi, posvečene svetnikom. Drugače, kakor se običajno misli, je takih pesmi veliko in ne bi smelo biti težav pri programiranju. V okrožnici pevskim zborom smo zapisali, da bodi vsaj ena od treh pesmi, ki jih bodo zbori izbrali za ta koncert, posvečena svetniku. Kakor je slišati, bodo zbori pripravili več kot eno tako pesem. Poudarjen je bil posebej pomen pesmi, posvečenih farnim zavetnikom ali posebno priljubljenim svetnikom, od katerih so nekateri povezani z

Na pustno nedeljo, 25. februarja, ob 17.30

bo v

Marijinem domu v Trstu (ul. Risorta 3)

PUSTNA PRIREDITEV z bogatim srečolovom

V režiji gospe Dine Pahor-Slama bo dramska skupina prikazala na odru Molierovo igro

PRILOŽNOSTNI ZDRAVNIK

Vabljeni!

Občni zbor PD Mačkolje in Prešernova proslava

4. februarja je PD Mačkolje imelo svoj redni občni zbor, na katerem je pregledalo svoje delovanje v preteklem obdobju. Iz poročil, ki so bila podana, je razvidno pestro in bogato in tudi uspešno delovanje, kljub omejenim človeškim razpoložljivostim in ne prav lahkim razmeram, v katerih deluje. Naj omenimo samo najpomembnejše oblike delovanja, kot so razne prireditve, nastopi, razprave, gostovanja zunanjih skupin, predavanja za mladino, nastopanje mešanega pevskega zbora in sodelovanje z otroškimi pevskim zborom Slovenski šopek ter vsakoletni praznik češenj.

Člani društva, ki so se številno udeležili obnega zbora, so v tem pogledu izrazili vse priznanje odboru in še zlasti predsedniku Brankotu Slavcu. V razpravi je bil poudarjen tudi pomen, da društvo nadaljuje predvsem z izvajanjem lastnih pobud in nastopov in da se v društveno delovanje postopoma enakopravno vključujejo mlajši člani, tudi z lastnimi pobudami in idejami.

Poročila so podali: Milena Smotlak o delovanju in nastopih, Romilda Tul o blagajniškem stanju in Ljuba Smotlak o samostojnem delovanju otroškega pevskega zbora Slovenski šopek. Občni zbor je vodil član nadzornega odbora Alojz Tul.

Ob koncu razprave so člani društva izvolili nov glavni odbor petnajstih članov in nazorni odbor.

Na prvi seji odbora so si člani porazdelili glavne društvene funkcije. Za predsednika je bil potrjen Branko Slavec. Sklenjeno je bilo nadalje, da bo društveni odbor pred jesensko sezono poglobil nekatere organizacijske probleme, da bi se še čimbolj smotrno porazdelilo delo.

V nedeljo, 18. februarja, je PD Mačkolje priredilo pestro in zanimivo Prešernovo proslavo, na kateri je govorila pisateljica Zora Tavčar. Teža proslave pa je slonela na domačih ženah, ki so se za to priložnost združile v pevski zbor, zapele vrsto pesmi in tudi recitirale več Prešernovih pesmi.

Na proslavi so se tudi spomnili znane goriške pesnice Ljubke Sorli, ki je prav te dni praznovala 80. življenjski jubilej.

**PODPIRAJTE
»KATOLIŠKI GLAS«!
DARUJTE
V NJEGOV
TISKOVNI SKLAD!**

H

Pomembno srečanje slovenskih dobrodelnih ustanov v Trstu

V torek, 13. februarja, so Slovensko dobrodelno društvo, Slovensko karitativno društvo - Slokad in Slovenska Vincencijeva konferenca organizirale v prostorih Slovenske prosvete v ul. Donizetti 3 srečanje starejših slovenskih občancev, da bi se, kakor piše na vabilih, »medsebojno spoznali, razgovorili, si izmenjali mnenja in izrazili svoje osebne in skupne potrebe in želje«. Na sestanku je bilo prisotnih nad pričakovanje veliko oseb, med njimi predstavniki omenjenih slovenskih dobrodelnih ustanov ter zdravstveni in socialni delavci. O pomenu srečanja in o nameni organizacije je na začetku spregovorila koordinatorka dela Laura Abrami. V imenu sveta SSK je zbrane pozdravil in povedal, kako je prišlo do organizacije Zorke Harej. Po statutu SSK se morajo namreč v okviru sveta SSK ustanoviti strokovne komisije za področja, ki so važna za življenje slovenske narodne skupnosti. Ta področja so gospodarstvo, uporaba teritorija, pravna vprašanja, šolstvo, občila, socialna problematika. Na jesen lani je predsednik SSK sklical evidentirane članice socialne komisije. Tedaj je bil izdelan predlog, da bi v komisijo vključili predstavnike treh slovenskih dobrodelnih ustanov, kar se je zgodilo.

Organizacija pridno deluje. Na pogostih sestankih so bili iznešeni predlogi in na-

črti, ki jih bodo skušali uresničiti. Problemov je veliko, od otrok, do naraščajnikov, mladine, do handicapiranih, ostarelih, bolnih in osamljenih. Treba je pošteno in v takem delu predanih prostovoljcev. Prvi javni nastop organizacije je bil namenjen družabnemu srečanju ostarelih oseb, čeprav so del problematike, ki zadeva to kategorijo, načeli že v torek. O osamelosti in o potrebi po družbi ter o pomoči, ki jo nudijo javne ustanove, so na kratko spregovorili psiholog Danilo Sedmak ter socialna delavca Ivan Bužičan in Marina Seražin. O mnogih drugih problemih kategorije, kakor so problemi stanovanja, pokojnin, davčnih dajatev, podpor, boleznj in o prepotrebem socialnem centru bo govora v prihodnjih dneh.

Na koncu so prisotni določili, da bo naslednje srečanje v ponedeljek, 26. februarja, ob 16. uri v Trstu, ul. Donizetti 3. Srečanje je bilo v vidno zadovoljstvo udeležencev, ki so se po uradnem delu še zadržali v prijateljskem razgovoru.

Udeležencev

★

Kdor ni čistega srca, ne more doumeti Boga. Kolikor čistejši je kdo, toliko bliže je Bogu. (Mahatma Gandhi)

GORIŠKE NOVICE

Sovodnje

»Ob 190-letnici rojstva največjega slovenskega pesnika, vas vabimo k skupnemu premisleku: Ali smo še zvesti Prešernovemu izročilu? Tako so kulturni delavci sovodnjske občine v vabilu naznanili občinstvu Prešernovo proslavo, ki je bila v soboto, 17. februarja, v Kulturnem domu v Sovodnjah.

Prireditve je bila sad skupnega truda domačih društev ob sodelovanju recitatorske skupine KD Svoboda iz Zeleznikov iz pobratene občine Škofja Loka.

Uvodne misli je v imenu organizatorjev podala Tanja Hmeljak. Z veseljem je opozorila na dejstvo, da v tem času padajo najrazličnejše pregrade med ljudmi. Tudi ta prireditve želi biti skromen prispevek novim miselnim tokovom, ki prevečajo svet. Zato smo se KD Sovodnje, zbor Rupa-Peč, KD Skala iz Gabrij in gostje, odločili, da skupno proslavimo dan slovenske kulture. Še mnogo predsodkov mora pasti, preden se bo tisto upanje o bratstvu in enotnosti med narodi, o katerem je sanjal tudi Prešeren, lahko uresničilo.

Sovodnjski župan Vid Primožič je v svojem pozdravnem govoru poudaril velik pomen skupnega praznovanja dneva slovenske kulture ob sodelovanju društev različnih pogledov na svet. To je pokazatelj in kažipot k novemu pristopu, ki naj bi imel svoj zgled in cilj v nadstrankarskem reševanju problemov naše narodnostne biti v vključitvi čim širšega prostora kjer prebivamo Slovenci.

Ob koncu je župan pozval domače kulturnike, naj v svojem načrtovanju delovanja ne pozabijo na sodelovanje s pobrateno občino.

Nato je predstavnik gostov predstavil recitatorsko skupino. Med drugim je dejal, da so v poeziji Franceta Prešerna želeli občinstvu približati predvsem verzje, ki govorijo o časti — časti človeka in časti naroda.

Program je začel mešani zbor Rupa-Peč (Zdravko Klanjšček) s pesmijo Znamenje. Moški zbor iz Gabrij (Rozina Konjedic) je kot prvo odpel pesem Domovina mili kraj. Zbori so izmenoma podali pesmi: Slovenec sem, Luna sije, Zdravljica, Podjuna, Triglav, Lipa zelenela je in Slovenska domovina. Med petjem so se prepletali Prešernovi verzi in misli, ki sta jih o liku velikega pesnika zapisala Oton Župančič in Josip Vidmar.

Po kulturnem programu je predstavnik občine Škofja Loka izrazil zahvalo in veselje nad že dvajsetletnim uspešnim sodelovanjem s pobrateno občino Sovodnje. Sledila je izmenjava darov kot spomin na ta prisrčen kulturni praznik.

Remo Devetak

Širite „Katoliški glas“

Srečanje gledaliških skupin

Zveza kulturnih organizacij Nova Gorica prireja v mesecu februarju srečanje goriških ljubiteljskih gledaliških skupin, ki je letos že sedmo po vrsti.

Sodelujočih skupin je sedem in nastopi se vrstijo v raznih krajih novogoriške občine.

Srečanja so se udeležili tudi člani dramske skupine prosvetnega društva »Standrež« in uprizorili komedijo Jovana Sterije Popovića Jara meščanka. Predstava je bila v soboto, 17. februarja, v Desklah. Velika dvorana kulturnega doma je bila polna gledalcev, ki so štandreške igralce sprejeli z navdušenjem in odobravanjem. Predstavo si je ogledala tudi strokovna komisija, ki bo nastopajoče skupine ocenila.

Prizor iz komedije Jara meščanka

Potovanje s »Katoliškim glasom«

v Severno Evropo in Skandinavijo — »Tri kraljestva« (od 23. do 30. julija 1990 z letalom in avtopulmanom).

1. dan (23.7.) Zbor udeležencev potovanja ob 6. uri na letališču v Ronkah, od tu odlet v Milan in København (prestonica Danske); obisk Andersonove dežele.
2. dan (24.7.) Znamenitosti Københavna in okolice ter obisk zabavišča »Tivoli«.
3. dan (25.7.) Obisk izredno lepih srednjeveških severnih gradov in odhod z motornim ladjo v Oslo, prestolnico Norveške.
4. dan (26.7.) Obisk norveške prestolnice in muzeja Vikinških ladij »Kon-Tike« in »Fram«.
5. dan (27.7.) Odhod iz Osla preko čudovite pokrajine jezer in gozdov, prestop meje s Švedsko ter mimo Karlstada prispevo v večernih urah v Stocholm, prestolnice Švedske.
6. dan (28.7.) Ogled kraljevske prestolnice in univerzitetnega mesta Uppsala.
7. dan (29.7.) Izlet na otok Volon z ogle-

dom gradu Drottningholms in obisk srednjeveškega otoka Skansen z vilami in parki.

8. dan (30.7.) Priprave na odhod iz švedske prestolnice; odhod letala iz Stockholma ob 9.15 proti Milanu in pristanek na letališču v Ronkah ob 14.40. Konec osem-dnevnega potovanja.

Potovanje z letalom z mednarodnimi linijami in udobnim avtopulmanom. Namestitev v hotelih prve ali druge višje kategorije (3-4 zvezde). Cena potovanja 1.850.000, ob vpisu obvezna akontacija 300.000 lir. Za duhovno vodstvo: dr. Jože Markuža.

Za potovanje zadostuje veljavna osebna izkaznica.

Božič po Božiču

Tri knjige o Božiču, izdane v Sloveniji

Sedaj, ko je lanski Božič že za nami, se lahko nanj ozremo mirneje in treznejše. Ta časovna oddaljenost je lahko še v posebno pomoč, ko razmišljamo o lanskem Božiču v Sloveniji, ki je bil po dolgih letih dela prost dan. Sicer je že nekaj let praznovanje Božiča dobivalo domovinsko vlogo v širši družbi in v sredstvih množičnega obveščanja, od koder je bilo kmalu po vojni nasilno odstranjeno. Ko pa je letos z vso suverenostjo ta praznik stopil v javnost, se je pokazalo, da marsikdo nič ne ve o njem, ne pozna njegove vsebine, ne njegove zgodovine. Zato ni čudno, da so se tri založbe odločile — vsaka iz svojega zornega kota — osvetliti božični praznik.

Najprej moram omeniti knjigo *Božič na Slovenskem*, ki jo je uredil Jože Dolenc. Delo je v izredno prikupni grafični obliki založila Družina. Profesor Dolenc je v knjigi zbral odlomke iz slovenskega leposlovja, ki govore o Božiču. Podobno zbirko božičnih zapisov je že pred leti izdal pri celjski Mohorjevi družbi. Sedaj pa jo je dopolnil še z odlomki iz novejšega časa. V zbirko je vključil tako pesniško kot prozno bero slovenskega leposlovja. Zbirko začneja z odlomki o Božiču v ljudski pesmi, nadaljuje jo z deli znanih in manj znanih umetnikov slovenske besede vse tja do sodobnega pisatelja Zidarja.

Založba ali urednik sta se zavedala, da bi nekateri bralci ne razumeli ali pa vsaj okrnjeno razumeli dela slovenske književnosti, če ne bi poznali prave vsebine božičnega praznika. Zato je knjigi dodan sestavek o Božiču kot prazniku Gospodovega rojstva, o njegovi vsebini, pomenu, zgodovini ter načinih praznovanja. Ta prepotrebni uvod je napisal upokojeni profesor na Teološki fakulteti v Ljubljani dr. Anton Strle.

Božič kot dela prost dan (ali praznik) ni samo možnost za lepo družinsko praznovanje, ampak tudi nevarnost, da se sprevrže v podaljšani vikend, dodatno možnost za izlete in smučanje, dan spanja ali kot v zahodni Evropi in Ameriki praznik potrošništva. Knjiga *Pričakujem Božič*, ki jo je napisala Joyce Hugget, nas opozarja pred to nevarnostjo. Vanjo je avtorica zbrala svoja razmišljanja, s katerimi se je pripravljala na Božič. Spoznala je, da jo lahko samo zunanje priprave na praznik izvotlijo in pustijo prazno, zato je sklenila, da se bo vsak dan vsaj

za trenutek ustavila, se umirila ob branju Svetega pisma in nato napisala svoje kratko in preprosto razmišljanje o njem. Temu je dodala še kakšno pesem, ki ji je bila všeč, in vse skupaj zaključila z molitvijo. In to je že vsebina knjige *Pričakujem Božič*, v katero je avtorica zbrala 37 premišljevanj. Knjigo z lepimi barvnimi fotografijami je izdalo Ognjišče.

Tretja knjiga o Božiču je nekoliko nenavadna. Nenavadna ne po vsebini, ker je ta izrazito božična, ampak po tem, da jo je izdala Državna založba Slovenije. Delo z naslovom *Božič po Lukovem evangeliju* in ga je napisal dr. France Rozman, profesor na Teološki fakulteti v Ljubljani, je pravzaprav verske vsebine. Da jo je uvrstila v program Državna založba, pa ima svojo komercialno plat in mu tudi botruje odpiranje slovenske uradne družbe veri in Cerkev. Založba je gotovo vedela, da se bodo generacije, ki o Božiču malo oziroma sploh nič ne vedo, želele informirati o njem in to na preprost in kratek način. In tej želji odgovarja omenjena Rozmanova knjiga. V njej se profesor Svetega pisma nove zaveze sprehodi po Lukovem evangeliju, predvsem ob tistih odlomkih, ki govorijo o Jezusovem rojstvu. Tudi on se ustavi ob začetku in zgodovini praznovanja, opiše obhajanje Božiča v Betlehemu in v Rimu in na koncu se ustavi še ob opisu praznovanja pri nas od priprav, preko glavnega praznika do zadnjih božičnih praznikov (sveti Trije kralji in svečnica). V tem delu razloži tudi nastanek in pomen nekaterih božičnih simbolov (jaslice, božično drevo).

Naj se na koncu ustavim ob ceni teh knjig. Obe deli, ki sta jih izdali cerkveni založbi, bi dobili le za malo višjo ceno kot knjigo izdano pri Državni založbi Slovenije. Pa v kvaliteti papirja, načinu vezave in opreme, da o obsegu skoraj ne govorimo, čisto nič ne zaostajata od knjige *Božič v Lukovem evangeliju*. Kupec knjig v Sloveniji mora pač vzdrževati tudi ogromen birokratski aparat velikih državnih založb.

B.R.

OBVESTILA

V soboto, 24. t.m., bo pri Sv. Ivanu v Gorici ob 19. uri maša zadušnica za pok. Gabrijelo Franko ob 3. obletnici njene smrti.

V Marijinem domu, ulica Brandesia 27, pri Sv. Ivanu, nas bo v nedeljo, 25. februarja, ob 17. uri, zabaval čarodej Vikj s svojim novim programom. Vljudno vabljeni!

Slovenska dobrodelna društva v Trstu vabijo na družabno pustno srečanje, ki bo v ponedeljek, 26. februarja, ob 16. uri v dvorani Slovenske prosvete v ul. Donizetti, 3.

Društvo slovenskih izobražencev iz Trsta v sodelovanju s Klubom iz Koprja prireja večer, na katerem bodo gostje istrski literati Vlado Šau, Marijan Tomšič in Edelman Jurinčič. Predstavila jih bo prof. Jasna Čebrov Lipovec. Začetek ob 20.30 v Peterlinovi dvorani, Donizetti 3.

ZVEZA SLOVENSKE KATOLIŠKE PROSVETE - GORICA

Radovan Gobec

PLANINSKA ROŽA

Opereta v treh dejanjih

Sodelujejo: solisti, igralci, zbor, balet in orkester
Režija: Aleksij Pregarc Dirigent: Hilarij Lavrenčič

GORICA - KATOLIŠKI DOM
Četrtek, 22. februarja, ob 20.30
Nedelja, 25. februarja, ob 17. uri

Kako napreduje prevajanje Sv. pisma v slovenščino?

V prostorih nadškofijskega ordinariata v Ljubljani so se 19. in 20. januarja sešli na posvetovanje prevajalci Sv. pisma stare zaveze v slovenski jezik. Prisotni so bili profesorji ljubljanske Teološke fakultete in drugi izvedenci, ki sodelujejo pri prevodu. Večina besedila je že prevedena, zato lahko kmalu pričakujemo napoved, kdaj bo izšlo Sv. pismo v novem prevodu. Posvetovanja se je udeležil tudi dr. Carlo Buzzetti, predstavnik mednarodne Biblične družbe.

DAROVI

V zahvalo in s čestitkami za visok življenjski jubilej Ljubke Sorli darujeta bivši učenc in družina F.P. 60.000 lir v sklad društva Mirko Filej.

Za Katol. glas: namesto cvetja na grob Zore Piščanc Elvira 100.000; Clara Tul 55.000; Paolina Sturman 55.000; Franc Lapanja 30.000 lir.

Namesto cvetja na grob Avguština Marušiča družina Juren, Rupa: za pevski zbor Rupa-Peč 50.000, za cerkev v Rupci 45.000 lir.

Za katol. tisk: Vida Rencelj v spomin Pavle Marc 20.000 lir.

Za zbor Rupa-Peč: ob smrti očeta Avguština Marušiča hčerka Marjeta 50.000 lir.

Marija Grudina, Gorica: za Sv. goro 20.000, za Katol. glas 10.000 lir.

Za obnovo cerkve na Opčinah: druž. Vidau v spomin na teto Angelo 50.000; Franko Ferluga 10.000; Marija Jugovic v spomin na moža Franca ob 1. obl. smrti 10.000; Ana Jurca-Sosič namesto cvetja na grob Angela Šuligoja 15.000; Silvo Ščuka v spomin na tata Viktorja 150.000; družini Pertot Aleksij in Aleksander ob krstu Helene 100.000; Marija Mahnič-Coccoli v spomin na Angelo Šuligoj 15.000; Zmago Filipčič 10.000 lir.

Za cerkveni pevski zbor Sveti Jernej: Rafaela in Nino Gec 50.000; v spomin na pok. Angelo Šuligoj Valerija Gombač 20.000 lir.

Tončka Sosič: za misijon p. Kosa, za gobavce in lačne 50.000 lir.

Za Sklad »Mitja Čuk«: druž. Vidau v spomin na teto Angelo 20.000 lir.

Za barvna okna v Bazovici: dr. Pavel Zlobec 20.000, druž. Šemčeva ob smrti očeta Zorota 100.000, Lidija Blok ar v spomin moža Nandota 50.000; Doz Emilijana 40.000; Marica Dolencova 20.000; Marija Julijetova 5.000; ob drugi obletnici smrti Davida Kale nona Kristina in teta Zorka 50.000; ob krstu Andreja Piazza 108.000; Silvija Jenakova 30.000; N. N. 5.000; N. N. 10.000; Kusovi iz Gropade 5.000; Toževi 7.000; N. N. 200.000; Dora Živic v spomin Jožef Ražem 20.000 lir.

Za Marijin dom pri Sv. Ivanu v Trstu: N. N., Sv. Ivan 800.000; A. B. v spomin na Wando Vida Briolini 30.000; druž. Cerkevnik ob 25-letnici smrti Antona Cerkevnik 100.000 lir.

Zupnija sv. Marije Magdalene v Bazovici prispeva Katol. glasu za pogostne objave darov za cerkev 50.000 lir.

V spomin na 15. obletnico smrti moža Julijana Ozbota žena Anica za društvo prostovoljnih krvodajalcev iz Sovodenj 50.000 lir.

Vsem podpornikom našega lista Bog povrni, rajnim pa daj večni pokoj!

Radio Trst A

Spored od 25. februarja do 3. marca 1990

Nedelja: 9.00 Sv. maša iz župnijske cerkve v Rojanu. 10.00 Mladinski oder: »Drevo v oblakih«. 10.30 Country glasba. 11.45 Vera in naš čas. 12.00 Narodnostni trenutek Slovencev v Italiji. 14.10 »Yesterday ali Od jutri ne kadim več«. Satirični kabaret. 16.00 Šport in glasba.

Ponedeljek: 8.10 Četrtekova srečanja (ponovitev). 9.10 Slovenska lahka glasba. 11.30 Slovenski kantavtorji. 12.40 Naša pesem. Ženski zbor Jože Hermanko iz Maribora. 14.10 Igrajmo se skupaj! 15.10 Ta dom je naš (o ekologiji). 16.00 Mi in glasba. Kvar tet Strawinsky v Kulturnem domu ;v Trstu. 17.10 »Vojna in mir«.

Torek: 8.10 Najdaljša pot. 9.40 Dramatizirana glosa: »Voda iz pipe«. 12.00 Biti človek. 12.40 Naša pesem. Ženski zbor Vrhnika. 13.20 V žarišču. 14.10 Aktualnosti. 16.00 Mi in glasba. Simfonični orkester Slovenske filharmonije. 17.10 »Vojna in mir«. 17.25 »Mladi val«.

Sreda: 8.10 Narodnostni trenutek Slovencev v Italiji. 10.10 S koncertnega in opernega repertoarja. 11.30 Francoski šanson. 12.00 Zdravniška posvetovalnica. 12.40 Naša pesem. Ženski zbor Skladatelj Ipvaci iz Sentjurja. 14.10 Otroški kotiček. »Crno na belem«. 14.30 Na goriškem valu. 16.00 Mi in glasba. Glasbena kronika s Hrvaškega. 17.10 »Vojna in mir«. 17.25 »Mladi val«.

Četrtek: 8.10 Slovenski Ikar. 9.40 »Oj, vojna, vojna kruta«. 10.10 S koncertnega in opernega repertoarja. 11.30 Zvočne kulise. 12.00 »Nič ni za človeka nemogoče«. 12.40 Naša pesem. Moški komorni zbor iz Iške vasi. 14.10 Dvignjena zavesa. 15.10 Četrtekova srečanja: Režija '89. 16.00 Mi in glasba. Mešani zbor Sofia Kammarkör iz Stocholma na Švedskem. 17.10 »Vojna in mir«. 17.25 »Mladi val«. Goriška dijaška tribuna.

Petek: 8.10 Aladinova svetilka. 8.40 Soft music. 9.10 Revival. 10.10 S koncertnega in opernega repertoarja. 12.40 Naša pesem. Komorni moški zbor s Ptujja. 13.30 Glasba po željah. 14.10 Otroški kotiček: »Narišimo pravljico!«. 14.30 Od Milj do Devina«. 15.10 Kulturni dogodki. 16.00 Mi in glasba. Mladi evropski izvajalci v palači Labia v Benetkah. 16.45 Postni govori. 17.10 »Vojna in mir«. 17.25 »Mladi val«. Danes: Full-contact kviz.

Sobota: 8.10 Kulturni dogodki (ponovitev). 9.10 Valčki in polke. 9.40 »Sreča je kakor sonce: kadar je najlepše, zatone«. 10.10 Koncert v goriški stolnici. Zbor Consortium musicum iz Ljubljane. 11.40 Crnske duhovne pesmi. 12.00 Življenje onkraj življenja. 12.40 Naša pesem. Moški zbor Zdraviljšča v Rogaški Slatini. 14.10 »Tam za goro...« - Oddaja iz Benečije, Režije in Kanalske doline. 16.00 Sobotno popoldne. 17.10 Sobotno popoldne (2. del). 18.00 Ciril Kosmač: »Prazna ptičnica«. Dramatiziran roman.

KATOLIŠKI GLAS

tednik - uredništvo in uprava: Riva Piazzetta, 18 - 34170 Gorica - Tel. 0481/533177 - telefax 533177 - poštni tek. račun: 11234499 poduredništvo: Vicolo delle Rose, 7 - 34135 Trst - Tel. 040/414646

Registriran na goriškem sodišču pod št. 5 dne 28.01.1949

Odgovorni urednik: msgr. Franc Močnik Pošt. plačana v gotovini - skupina II/70% Dovoljenje pokr. poštne uprave iz Gorice Izdaja: KTD Katoliško tiskovno društvo (Società Tipografica Cattolica srl - Riva Piazzetta, 18 - Gorizia - P.I. 00054100318)

Tiska: Tiskarna Budin v Gorici
Cena posamezne številke: 1000 lir
Letna naročnina: Italija 45.000
inozemstvo 70.000
zračna pošta 95.000

Oglasi: za vsak mm višine v širini enega stolpca: trgovski oglasi in osmrtnice 500 lir, k temu dodati 19% IVA

ZAHVALA

Ob boleči izgubi našega dragega in nenadomestljivega moža in očeta

Avguština Marušiča (Juštota)

se iskreno zahvalujemo vsem sorodnikom, sosedom, prijateljem in znancem, ki so ga v tako velikem številu pospremili na njegovi zadnji poti. Posebna zahvala g. župniku Dragotinu Butkoviču za opravljeni cerkveni pogrebni obred, pevskega zboru Rupa-Peč ter zdravnikom in osebju kardiologije v goriški bolnišnici, ki so mu do zadnjega pomagali lajšati trpljenje. Hvala vsem za darovano cvetje, prispevke in za izrečene besede tolažbe.

Rupa, 16. februarja 1990

Zalujoči: žena Ivanka, hči Marjeta, sinova Herman in Radivoj z družinami